Народни песни от неделинския край

Народни песни от гр. Неделино

Автор: Светлозар Любомиров

Мома кина е кутила

Мома кина е кутила
под шаренконо мендильче,
Фъф широкине шелваре?
-Кому ги кутиш момнеле,
лефтеру или женену?
Ако ги кутиш лефтеру,
лефтеру халал да му е,
Пък ка ги кутиш женену,
женену харам да му е.
Скривала съм ти иначе,
деветгодишни ябълки,
роса ги не е фатала,
слана ги не е пържила,
слънце ги не е пекало.

Момнеле, мари хубава

Момнеле, мари хубава,
Забурих да та попитам
Кина са червеняеше
във вашена долна градинка,
под червенана ябълка?
-То беха мойне шелваре
сянка ги бехме сторили
с анно камшицко копеле.

Яла ми, яла иначе

Яла ми, яла иначе,
ат горна страна каначе.
Нема ни майка, ни байка.
Майка е вчера атшлъла
сугарнен мисир да праши
и ранен да го възрива,
пък я съм дума седяла,
седяла, тебе чякала.
Триж съм шелваре свалела,
свалела и надявала
и пак съм тебе чакала.

Момнеле, мари хубава

Момнеле, мари хубава,
кой беше снощи у ваму,
де беше снощи майка ти?
-Иначе, лудо и младо,
никой не беше у дома,
майка си беше у наму?
-Момнеле, мари хубава,
я ше си питам кърпана,
кърпана мене ше каже.
-Юначе лудо и младо,
кърпана нищо не знае,
кърпана беше свалена
и бе в кешена фърнена.
-Момнеле, мари хубава,
я ше си питам герданче,
герданче мене ше каже.
-Юначе, лудо и младо,
герданче нищо не знае,
герданче беше свалено
и бе в кешъна фърнено.
-Момнеле, мари хубава,
ако герданче не каже
рискана сичко ше каже.
-Юначе, лудо и млако,
рискана нищо не знае,
пък и да знае не казва.
Рискана е бех вдигнала,
черни бех очи закрила,
очинки черни, каматни.

Малеле, мое майчице

Малеле, мое майчице,
девойко, мари хубава,
гарице темна зелена,
вадице бистра, студена,
дену на тебе дахода
бяло, черночко момече,
с какви та ръки налива,
с какви та очи паглява?
-С бяли ма ръки налива,
с черни ма очи паглява,
с тенко ма кърсче нараме,
та ма дума и адниса,

та ма марничко амаре,
момски да пере шерваре,
дену е инак умърсил
на зимни длеги нощеве,
на лятни блеги деньове.

Заспала момъ на зелен чеир

Заспала момъ на зелен чеир,
на зелен чеир пад желта дуне,
че са зададе нейноно либе.
Дваж е парукна, триж е патъкна,
пък са момъна сън не разбуда.
Пусна са инак та и разкопчи чести петелки
Пусна са инак та и разкопчи сърма коланче
пък са момъна сън не разбуда…

Пила съм вода студена

Пила съм вода студена,
та изпих змие асойна,
на каремън ма изяде.
-Поди ми, майчо, порукай
деридерскен ми икюмин,
каремън да ми разпоре,
змийкана да ми извади.
-Дъщеро, мое, майчина,
стара са майка не лъже.
То не е змие асойна,
ам ми е дяте лятошно
ат Бурескине афчяре.

Добре ми дойде, деверче

Добре ми дойде, деверче,
с бате ти да на разделиш,
че сме са снощи карали,
снощи па снощна вечере,
че съм на госки ходила,
пък нега не съм питала.
-Невясто, мари, батева,
мене ма бате праводи,
главъта да ти отрежем,
бакшиш да му е однесъм.

Виде ли, севдо, виде ли

Виде ли, севдо, виде ли,
кина ти стана на тебе?
Ажени ти са севдана,
дойде ти във махалъна
тебе да пука устана
и да ти вряди сърцено.

Свирчице, не засвиревай

Свирчице, не засвиревай,
либеле, нимой запява,
зере щеш да ма разжелиш,
та ма ниможеш замири
петь да ма мириш гадини
и десет стара колада.

Кичица да та извием

Кичица да та извием,
нах майка да та проводем,
врить да са вгляват във нему,
и мойне севди и твойне
и да ни викат на сяку
“Сяве са били галени
галени, пък и водени”.

Мома ми са е насмяла

Мома ми са е насмяла,
насмяла и накривила
на фесън на кичилькине,
елекень на журапене.
Чудем са, майчо, мислем са
кина ли да и напизмем,
на врис ли да е дочекам
вадъна да и възличкам.
-Сино, га питаш майка ти,
ни е на врисен дочекай,
ни и вадъна възличкай,
ам земи, сино, докарай
девет гемие с каприна
и тя га дойде сино ле,
каприна да си атбере,
че е в кишена затвори
и си е хитро одведи.

Я да си земам галеноно

Я да си земам галеноно,
галеноно, следеноно,
та на майка хич да не ходем
и с бубайка да не прадумем.
Кайдисала е, рекла му е
-Хайде, либе, одведи ма,
одведи ма, заведи ма.

Пусти ачинки черанки

Пусти ачинки черанки,
галет на редум да гледат,
пък си късметен не знает
де щат би и къде щат би.
Де са щет китки пасади,
на чие равно двораве,
зиме и лято да цветьът
зимоска зелен басилек,
лятуска желти кадики.

Двораве, мои широки

Двораве, мои широки,
ве пусти да астанете.
Млочку па ваму паходих
цали онсекис гадини,
ся викам да ва оставем,
викам далече да идам,
далече, извън селоно.

Девойко, бално ли ти е

Девойко, бално ли ти е,
че нема тебе да земам?
-Бално ми, как да ми не е,
четри са галим гадини,
само си знае сърцено,
мене за тебе кина е.
Ам ше та люто покълнам,
кърк сене бекяр да одиш,
та да си нийде не найдеш,
пак да си дойдеш на мене,
м ше ти уста попукам,
нишанън ше ти развръщам,
да видиш бално кина е.

Гарушка мете дворено

Гарушка мете дворено,
Стоян си мами стадоно
Низ Гарушкини двораве.
-Гарушко, караорманко,
Чем нищеш ли ма заследи
Двама фъв гора да идем?
Гарушка дума Стояну
-Заследевам та Стояне,
Ъм ка са вярно прикълнеш
Да немаш любе и друго,
Да немаш дребни дечинки.
Паел е и са търнали,
Вървяли дъ де вървяли,
Седнали та паседяли,
Стоян си дума продума
-Гарушко, караорманко,
Видиш ли ейнаф бърчина,
Зад нея има и друга,
Там имам любе и друго,
И друго, с дребни дечинки.

Рядченски камень ряка заглява

Ряченски камень ряка заглява
Първо са либе геч забурява,
Геч забурява, зор прибалява.
Ха си ми дайте дену си галем,
Дену си галем да си го земам
Я си ма мене жив заровете,
Жив заровете, здрав погребете,
Да ми не гледат черни се очи,
Черни се очи, бялосо лице
Дену са сбират малкине моми,
Малкине моми, млади невясти.
Малкине моми платно да белят,
Млади невясти пляни да перат.
Я да си станам мермерен камень,
Ага ма чукат, я да са пукам
Та да ни парснам бялоно лице,
Бялоно лице, чернине очи.

Майчу, спразневай адае

Майчу, спразневай адае
Водем крадено момече.
-Сино, чем как го украде,
мутько е, малечко е,
Зе ще за майка да плаче.

-Га плаче, майчо, да плаче
Ти ше го мириш поденом,
Я ше го мирем вечером
С пазарски ситън армаган,
С мокри и благи стафиди.

Карай ма, майчо, карай ма

Карай ма, майчо, карай ма
Карай ма, падудривай ма,
Ти щеш зе да ма споминаш,
Споминаш и задумеваш,
Га станам да ти подминам,
Зад три, зад четри бърчини,
То ти ще наим дахода,
Кога си, майчо, карала,
Карала, падудривала,
га ти са крати вадъна,
кой ше ти вода донесе,
кой ше ти бяло изпере
отпосле немаш и друга
и друга мома лефтеро,
пък и да имаш, майчинко,
тя нема мене да мяса.

Росице, руса девойко

-Росице, руса девойко,
Що ти ачинки преливат,
Преливат и прекипяват?
-Нимой ма пита, деверче,
Имях си либе хубаво,
И те го зеха на аскер,
Мало ми дяте астави,
Как ще го мома изкути?

Невясто, млада, зелена

Невясто, млада, зелена,
Оти ми не си каматна,
Кайну първине вечере,
Кайну първине гадини?
-Чим как да ти съм каматна,
Кайну първине вечере,
Кайну първине гадини,
Три ти съм деца родила,
Триж ти съм люльки люляла.

Момне ле, мари хубава

Момне ле, мари хубава,
Ага ми търнеш за вода
По-ческу мести нажинки,
Че галем да та паглявам
Изниску във жерапене,
Височку във герданене,
В средъна във чепразене.
Дано не фтасаш, иначе,
Га щеш за наму прадуми
Твоена майка и майна,
Чим те са двене две сестри.
И да сме на двамина брате,
Пак щеме да са земеме.
Хубава мома, род нема,
Глибока ряка, брод нема.

Пукни ма, пукни, та ма примажи

Пукни ма, пукни, та ма примажи,
Дано са падне на твойно дворе,
на твойно дворе да ма примажеш.
Дену ми паднат чернине очи,
Там да изникнат черни чуряши;
Дену ми паднат бистрине сълзи,
Там да уградят двечешми вода;
Дену ми падне тенкана снажка,
Там да изникни тенка топола.

Рамадане, Рамадане

Рамадане, Рамадане,
Рамадане ле, любе ле,
Чим кина ти, чим кина ти,
Чим кина ти е балноно?
От го и ме, от го и ме,
От го и мене не кажеш,
Балноно да разделиме,
Балноно да разделиме,
Барабар да го сториме,
Барабар да го теглиме.
Сбързавай, писан Исейне,
Дъ пралеть не астанаха,
Ат пралеть день не миновам
И друго лято не ходем
Във майка и във бубайка.
Майци си изметь да вършем,
Бубайку диван да седем.

Тенък фиданю

Тенък Фиданю,
Вчера ти минах
Въз твойно дворе.
Тебе немяше.
Ти ма си, либе нагудил
Ни болна ходем, ни здрава,
Та си изметен не знаем.
И я ще тебе нагуди
И кавга ти ще награди –
Женен да търнеш, да ходиш,
Да ходиш, мене да ищеш
Пък мене нема да найдеш.
Я съм си вътре въз майка,
Въз майка и въз бубайка,
Въз вярна си съм дружина.

Търна невяста за вода

Търна невяста за вода
Със двене бяли харкоми,
Със двене лели лефтеро.
Че си ги срешна пътниче,
Пътниче, младо войниче.
Пътниче лели не пита,
Ам пита млада невяста
-Невясто, млада, зелена,
Де има ачик адае,
Де има вино червено?
-У мене ачик адае,
У мене вино червено.
-Ти си невясто станала
Със късчек да та посипем,
Със огънь да та запалем.

Чим нашен мирать де има

Чим нашен мирать де има,
Де има, де са находа?
На висока сме бърчина,
На широко сме одере.
Пече на слънче шеинско,
Дуе на вятер дейниски.
Ьт слънцено сме лескати,
ат ветерън сме крехнати.

Па въну день-месечина

Па въну день-месечина
Ам нема катри да ходят.
Нашине севди не ходят,
Мучки са, ненарали са
Страх ги е да ги не карат.
Хатьте ве севди, хатьте ве,
То му е краен сой вечер,
Атся са сберем, не сберем,
Атся са видим, не видим.
Наму са сбира нишанън
И вие ни са киткана.

Колчиш ти мина, замина

Колчиш ти мина, замина
А ти под къща в градина
Да ла разсадаш басилек.
Откърши мене щълбика
Та ми е приз плет прифърни,
Да си я махна приз лице.
Га си е махнах приз лице,
съжули мене лицено,
та ми изгоря лицено.
То не е било басилек,
Ам ми е било каприва.

Галиш ми, севдо, не галиш

Галиш ма, севдо, не галиш,
Барем ма еднъж погледни
С твоине черни ачинки,
Ачинки да ти спиртосам,
На книжка да ги изпишем,
На майка да ги проводем,
Да види майка, да знае
Каква съм мома загалил
На лице бяла – чернока
На снажка – тенка височка.

Какви са приз ред седнали

Какви са приз ред седнали
Нашине севди севгилни.
Седните, любе, седните
Седните ше ви пяеме,
Кърши ше да ва гледаме,
Китки ше да ви даваме
И наред шев а гледаме

Катро е любе най-лично,
Най-лично и най-каматно,
Катро са с катро приляга,
Катро със катро ше са земе.

Костадинице, невясто

Костадинице, невясто,
ти чула ли си, не ли си
костадина са убили
на върхън, на планинана
на двана върха високи,
на двана друма широки.
Тебе са на чоп метнали,
Ти са си мене паднала,
Ти ще със мене да дойдеш.

Майчо, домети двореноъ

Майчо, домети двореноъ
И досади ми киткине,
Пък я да идам, да видем,
Какво ми свири пиленце
Па глахчекън го пазнавам
Да има мерак вър мене.
Ако са каже пиленце,
Лайся ше да са развърнъм,
Пък ка са каже либено,
Нимой ма, майчо, ни чака
Ше дойдам зиме подзиме
Със мъско дяте на ръки.

Майчо, видей ма ожени

Майчо, видей ма ожени,
Дорде са още не сятам,
Дорде черноки не галем,
Че га ти търнам па село,
Па две ше ти ги давидам,
Па тенка и па висока,
Па бяла и па чернока
Пък си му майка викаше
Давидай, сино, давидай
Га ги на пътен находаш,
Та ги па три давидай.

Седа мома на край ряка

Седи мома на край ряка,
На край ряка, на бял камень,
Та си чеше бришим коса.
Инак седи атзад нея
Та е моли, та и вика
Мари моме, малкай моме,
Откацъй ми ат касъна,
Да е мятам коню сяно,
Да не лежи без вечере
Кайну инак без невяста.

Момнеле, мари хубава

Момнеле, мари хубава,
Сякиму сърце разшени
Яла и мойсо разшени.
Разшени го ще, юначе,
Ам ти е млада женана
И ти са дребни децана.
Момнеле, мари хубава,
Нимой ми гледа женана,
Женана, още децана,
Ам си ми гледай сърцено,
Сърцено ми е шенливко.

Кина са чудиш, иначе

Кина са чудиш, иначе,
На широконо пътеве,
Нишан ли та е убъркал,
Или бялконо каначе,
нели си адин на майка?
Майкати да ти угради
Ат алтън бялко каначе.
И я съм адна на майка,
Мене ще майка да стори
ат алтънприке шарена.

Иди питайте инакън

Иди питайте инакън
Оти е киман кахъран,
Дали за вода студена,
Или за мома хубава.
Ка ище вода студена,
Дайте му да са напие,
Ка ище мома хубава,
Дайте му да си адбере
Ат двене моми еднана,
Еднана по-гулямана.

Севдице, пиле шарено

Севдице, пиле шарено,
Не ли ми са си наспало,
Наспало и належало
Цали ми двайсет гадини?
Юначе, лудо и младо,
Как да са наспем, належем,
Га ми е майка мащеха
Та си ма ранко будеше,
Раничко по месечина
гарчивен тютюнь да берем.

Фати са, моме, на хоро

Фати са, моме, на хоро,
Хоро е грозно без тебе
Кайну мегданен без мене
-Как да са фатем, иначе,
Ага си немам гиздило.
Да лесно, моме, да видиш,
Какво съм данел гиздило
Ленено и капринено.
-Дойдах, иначе, видех го,
Ла сичкуну ти бендисах,
Ала ми яце бендиса
Ясна червена кутние.

Фати са, моме, на хоро

Фати са, моме, на хоро,
Хоро е грозно без тебе
Кайну мегданен без мене
-Как да са фатем, иначе,
Ага си немам гиздило,
Гиздило айся правено.
-Фати са ,моме, на хоро,
Ти си ми мене хубава
С катаденшноно гиздило.

Траица брате града градяха

Траица брате, града градяха,
Денем е градет, нащес са вали.
Абрекаха са траица брате,
Траица брате курбань да сторет,
Койну ни дойде ранна утирна,
Ранна утирна с ранна прогима.
Че са зададе Манолевана,
Манолевана млада невяста.
Манол и маха с бялине ръки
-Назать са върни, младоа невясто.
Колкуну маха, напреш вървяше,
Че си вградиха млада невяста,
Курбань си стана на дъно града.

Траица брате града гредяха

Траица брате, града градяха,
Денем е градет, нащес са вали.
Абрекаха са траица брате,
курбань да колет на дъно сграда,
койну ми дойде рано утирна,
рано утирна с ранна прогима.
Задала са е Манолевана,
Манолевана млада невяста.
Монол и маха “Назать са върни!”.
Колкуну маха, тя нолкув бърза.
Седна си Манол, жално заплака.
Оти ми плачеш, либе Маноле?
Изпустил съм си сребърен пърстен,
Сребърен пърстен на дъно града.
Спуснала са е млада невяста,
Пърстен да вади от дъно града.
Затиснаха е с едри камене.
Манолевана млада невяста
Тя са Манолу жално молеше
Оставите ми дяснана страна,
Дяснана страна с дяснана гърда,
Да си накърмя малоно дяте,
Малоно дяте, мъжкана рожба.

Уяде ми са, момнеле

Уяде ми са, момнеле,
Адвън темноно ходене,
Ходене тебе следене.
Син ми си пламен наклала
В среде бялконо сърчице.
Нищеш ли рачи, момнеле,
Огънес да ми пригасиш.
Наимам ти са, иначе,
Огънен да ти пригасем,
Ам ще ма майка пазнае
И ще ми вика на сяко
Дъщеро, мое майчина,
Ти си с инака ходила,
То ти е рошил касъна.

Тя майка нема и друга

Тя майка нема и друга,
И друга мома лефтеро.
И да е имаш, майчинко,
Та мене нема да мяса
Ни с черни очи мамливи,
Ни с бяло лице мамливо,
Ни с тенка снашка игрива.

Три са Колади абричем

Три са Колади абричем,
Триж са със тебе видевам,
С масур червена каприна,
Ти държиш и я babприпридам,
Тебе за длеги ръкаве,
Мене за парен бурунжук,
Ам си ма майка не дава
За тебе лефтер, инаку.
-Кажи и, севдо, речи и,
Мома не е ли бивала
Севда не е ли мятала,
Та и наму вяра да фати,
Не с тебе да са земеме,
Че нашен зулум де има.

Твоно и моно галене

Твоно и моно галене
Млогу би, малку астана,
Ся му накраен дойдахме,
Ся сбери та ми проводи
твоено тежко нишане
И я ще да ти развърнам
Моено тенко дарове
ленено и капринено.

Невясто, млада невясто

Невясто, млада невясто,
Ат как са с тебе сберахме,
Сичку ни търна занапреш,
Адно ни назать патърна,
Анджек си евлять немаме.

Преди ми, преди руданче

Преди ми, преди руданче,
Тенъчко да напредеме,
Ситничко да наткаеме,
Че наму млочку трябава,
Тежка щем руба да правим,
Ситно щем даре да дарим.

Делет са мома и инак

Делет са мома и инак,
Слънцено стойна да гряе.
Инак на мома викаше
Нимогам, моме, без тебе,
Сърце ми не кайдисава,
Тебе със други да гледам.

Снощи съм меже имяла

Снощи съм меже имяла,
Та съм да сабах седяла.
Морна бех каве сварила
врить ги приз ред напуих.
И мойно либе там беше
И нега с каве напуих,
Че си му реках тугава
Машалла, севдо, машалла,
Кина сте дашли инаци,
Пък ни са молку момине
Ат малкине ше ги навършим.

До два ми идат нишана

До два ми идат нишана,
Ат двене лятни махали,
Ся са ла чудем, ла мислем
Дали нишанън да земам,
Или лефтеро да ходем.
Бе да си ходем лефтеро,
Сетне ше земам нишанън,
Нишане кога та кога,
Женилка и нес и утре.

На дворе имам люта ябълка

На дворе имам люта ябълка,
То не е било люта ябълка,
Ам ми е било моено либе,
Деня са скриве, нащес излиза
Та ми даниса, та ми приниса
Батевине му кървави дрипи
Нащес ги перам, деня ги сушем.

Мой екран, карар га найдеш

Мой екран, карар га найдеш
Та са за друга ожени,
Утре я вечер доведи
и мене зови на гесте
И я ще кайрять да сторем
Та ще най-напреш да дойдам
и ще ти седнам в баджакън
Да твона млада невяста
Че ше са тугав личиме
дам чией лице по-бяло
Дам чий са очи по-черни,
Дам чией снашка по-тенка.
Мойно е лице по-бяло,
Мойне са очи по-черни,
Мойна е снашка по-тенка.

Три ми са пушки пукнали

Три ми са пушки пукнали
В темнана гора зелена.
Три ми са майки плакнали.
Мехметевана майчица
Ла плаче хич не стойнава.
Мехмет ат земе прадуми
Стига ла плачи, майчинко,
Чем я съм в дейниз утънал
Ат твойне бистри сълзици.
Как да не плачем, сино ле,
Дяте ти плаче в люлькана,
Конче ти реве в потунън,
Невяста низ двор и във двор
Морна си коса къцаше
И в огънен е мяташе.
-Невяста да са ажени,
дятено да ми изкути,
а пък ми коньче продайте
ам ми го вода напуйте
на двана пъте разделни.

Майчо, роди ма и дружиш

Майчо, роди ма и дружиш
И дружиш мома да станам,
И дружиш севди да галем,
И дружиш да са оженем.
Лефтеро да са станава,
Малеле, харисати ще
Бубайкавана имялка,
Къщана със градинана,
Емишен със ливадено.

Майчо, роди ма и дружиш

Майчо, роди ма и дружиш
и другуш мома да станам,
и дружиш севди да галем,
и друшиш нишан да земам,
и дружиш да са оженем.
-Дъщерьо, мое майчина,
китка са кичи дур цвети,
мома са жени дур расте.

Асане, либе, Асане

Асане, либе, Асане
Идвене ше та галиме,
Аднъна ше та земеме.
Аднъна госка ше дойде,
Не нема да са сърдиме,
Че не сме двене две дружки,
Две дружки, две пасестрими.

Я и ракие да пием

Я и ракие да пием
Пак нема да са опием
Га нема бяло момече,
За ръка да го заведъм,
У дума да го отведъм,
Майци и изметь да върши,
Мене сърцено да шени.

Ажени ли ма майчинко

Ажени ли ма майчинко,
Найде ли рахать ат мене,
Ат мене рахать широку.
Морна бе, адмури ли са,
Жална бе, разшени ли са?
Мъльчи, дъщеро, не думай,
Утирном га та споменъм
Без прогюма си оставам,
Вечер ага та споменам,
Без вечере си заспавам
За тебе дъще мислене.

Три ма моми галет, три ма китки кичат

Три ма моми галет, три ма китки кичет.
Първана бе, мале, син-зелен басилек,
вторана бе, мале, бял-червен трендафиль,
третана бе, мале, кръпана-буната.
Кажи, мале, кажи, я катра да земам?
-Земи, сино, земи, кръпана-буната,
тя за къща бива, тя ще дом да свива.

Мале ле, мое, майчице

Мале ле, мое, майчице,
девойко, мари хубава,
сой вечер меже имаме,
имаме как да немаме,
ка ти са види та яла,
ка ти са пътень не сглява
ат мое пътень да дойдеш,
межена да ми абидаш
и да ми видиш момине,
момине и инацине.
Врить са момине дашлили,
и твойно либе е дашло
във тяве темни мразъве,
във тяве бяли снягъве.

Радка е фляла в градина

Радка е фляла в градина,
роснине китьки да бере.
Радки ги бере и вие,
сякиму китка па китка,
Мехметю китка немяше.
Седна Мехмете да плаче,
малка го момъ миряше
-Мъльчи, Мехмете, не плачи,
ат мойна ше ти отделем.

Нимой ма пита, иначе за нашно село

Нимой ма пита, иначе за нашно село.
В нашено село, иначе, ла сякакво е.
Вчера ни умря, иначе, млада невяста,
аднесахме йе, иначе сай долу, долу,
сай долу, долу, иначе, в малкана ряка,
дену са сбират, иначе, малькине моми,
малькине моми, иначе, млади невясти.
Малькине моми, иначе, платно да белет,
млади невясти, иначе, пляни да перат.

Лисни са, горо, зелена

Лисни са, горо, зелена,
спуши са темън габеро,
мой Мехметь да са укрие,
че той е сторил кабахать,
цала е мома съсякъл
ат упар страна селоно.

Пак са е пабил байрякън

Пак са е пабил байрякън
и задал са е мамурън,
Жалън щет аскер да сбират,
на отбер ше ги атбират,
манъха онсекизлие
и мойно либе онсекис
и то са сбира търнава.
Сбирай и води, байряку,
га ги байряку адведеш
във няква чеирь касаба,
висотце вдигай байрякън,
в широку пускай аскерен,
дребън да збират армаган.

Свърши са, майчо, крати са

Свърши са, майчо, крати са
нашено лефтер ходене,
въз пъть и низ пъть ходене,
на кесим руба носене,
на отбур севди галене.

Сравни са, сравни, бърчино

Сравни са, сравни, бърчино,
та стани равна равнушка,
та да си видем либено,
приз катри пъте минава,
през катри друме друмова.

Милка е мила майци си

Милка е мила майци си,
рано е не е будила,
тя си е сама станала,
рано е вода донела,
рано е дворе размела
с басилекова кичи
с буйтуранивка вяйчица,
че са изкачи, покачи
на високоно одере,
шарен е рудань принела,
руданю дума дамеше
-Преди ми, преди, руданю,
тенъчко да напредеме,
рятъчко да наткаеме,
кръшенко да накроиме,
ситънко да нашиеме
моено тенко дарове.

Нивясто, млада, зелена

Невясто, млада, зелена,
откак са с тебе сберахме
сичку ни търна за напреш,
адно ни назать астана -
мало си дяте немаме.
Ся викам да та оставем,
викам я дручка да земам.
-Земи е, халал да ти е.
Първине госки га сбереш
сакън и мене да завеш,
и я ще кайрять да сторем,
че ще най-напреш да дойдам
и ще ти седнам в бажякън
да твойна млада невяста,
морно щем каве да пием.
Че ще са личим тугава,
катро е лице по-бяло,
катра е снажка по-тенка.
Бално га ти са набални,
Излези адвън та пяйни,
метни балноно вър село,
че селу бално не бива.

Ожени ма майо, задоми ма

Ожени ма, майо, задоми ма,
та ми земи, майо, мижевана,
мижевана, майо, най-малкана,
най-малкана, майо, добирнана.
Каматна е, майо, за мене е,
работна е, майо, за тебе е.

Карлъку, сина бърчина

Карлъку, сина бърчина,
чим отчепи са ат няйде,
ат няйде, ат няква страна,
та да си видем либено
на катри ли е мемлекеть,
на какъв ли е занаять.

Какво е слънце агряло

Какво е слънце агряло
ат упарь страна рякана
моена равна градинка.
Бекярене са ачлили,
врить са киткине абрали.
-Дъщеро, мое, майчиа,
утирно ранко да станеш,
дурде са мъгли паднали,
дурде са росни киткине,
да берем, да ги аберем,
врит да ги даром обдарим,
пък твойно либе най-млогу.
Пиленце пее говори
-Галени га са не земат,
женени га са разделет,
тяхноно бално де има,
чем то и елюм не мяса.
Елюм ла легнеш та умреш,
пък ся ла съхнеш, ла вехнеш,
суха си вяйка станала.
Ла викаш хайде, та хайде.
Хайде дъм къде да идем –
писана немаш адае,
писана жамладосана.
Момече в потун не седи,
ам седи конче червено.

Инак привале, привале

Инак привале, привале
приз букаскана превала.
Де найде сянка сеннава,
де найде вода пийнава,
де срещне мома пита е
-Жени ли та ще майка ти,
глави ли та ще байко ти?
-Майка ма жени, не жени,
байко ма глави, не глави,
я ще със тебе да дайдам.
Мойно либе с други ходи,
с други ходи, други гали.
Я самичка не вяръвам,
дружкине ми казаваха,
я и тяху не вяръвам.
Га атидах на чешмена,
на чешмена, на вадъна,
че ги найдъх дваминана,
да са галет, да са мамет.
Той и даде стрък басилек,
тя му даде агледалце,
агледалце абрасенко.
Тя мирише и въздише,
той аглява и запява
-Агледалце, абрасенко,
ти ли гледаш бильбиль мома,
черни очи, бяло лице?
Стани ми, бяло момече,
стани ми севдо, отвори,
носим ти ситън армаган
сама да си го извадиш
ат шаренине паяси.
Нимой ма буди, иначе,
първа съм съне заспала,
още не съм са наспала,
наспала и належала.
А бре, иначе, гидийо,
пусти съм мерак метнала,
метнала и упустила
вър тебе лефтер инаку.
Ла тебе ка си не земам,
та нема да са ни женем
дорде въз тебе не дойдам,
дур ти в къщана не флязъм.

Сърце добре е скриено

Сърце добре е скриено,
скриено и замерено,
ако е сърце извърху,
село ще ибреть да земат,
че то е с кърве навряло,
черно е, пачерняло е,
темно е, патемняло е,
черън е кюмюр станало
за мона бяла дъщере,
че ми е млада умряла,
с едничка първа рожбица.

Фатмо, майчина дъщере

Фатмо, майчина дъщере,
оти са Фатмо, забави
на студенана чешмица?
Забавих ти са майчинко,
сиво ми стадо прибродил
та ми вадъна възмъти,
та чаках да са избистри.
Дъщеро, мое, майчина,
стара са майка не лъже,
рошени ти са плиткине,
дърпани ти са дрипкине.

Ръфка е болна легнала

Ръфка е болна легнала
на високана планина,
душе въз нея немяше
ад едно пъстро пиленце,
в уста и вода носеше,
с крилца и сянка правеше.
Постой, пиленце, почекай
с душе да са доберам,
че си ми земи пиленце,
ад мучко пърсче пърстенче,
та го однеси, пиленце,
въф майчинана градина,
въф сестринен ми басилек.
Сестра ще рано да стане,
та ще заляе киткине
и ще да види пърстенень,
и ще са сяти тугава,
че е Рафинка умряла.